

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

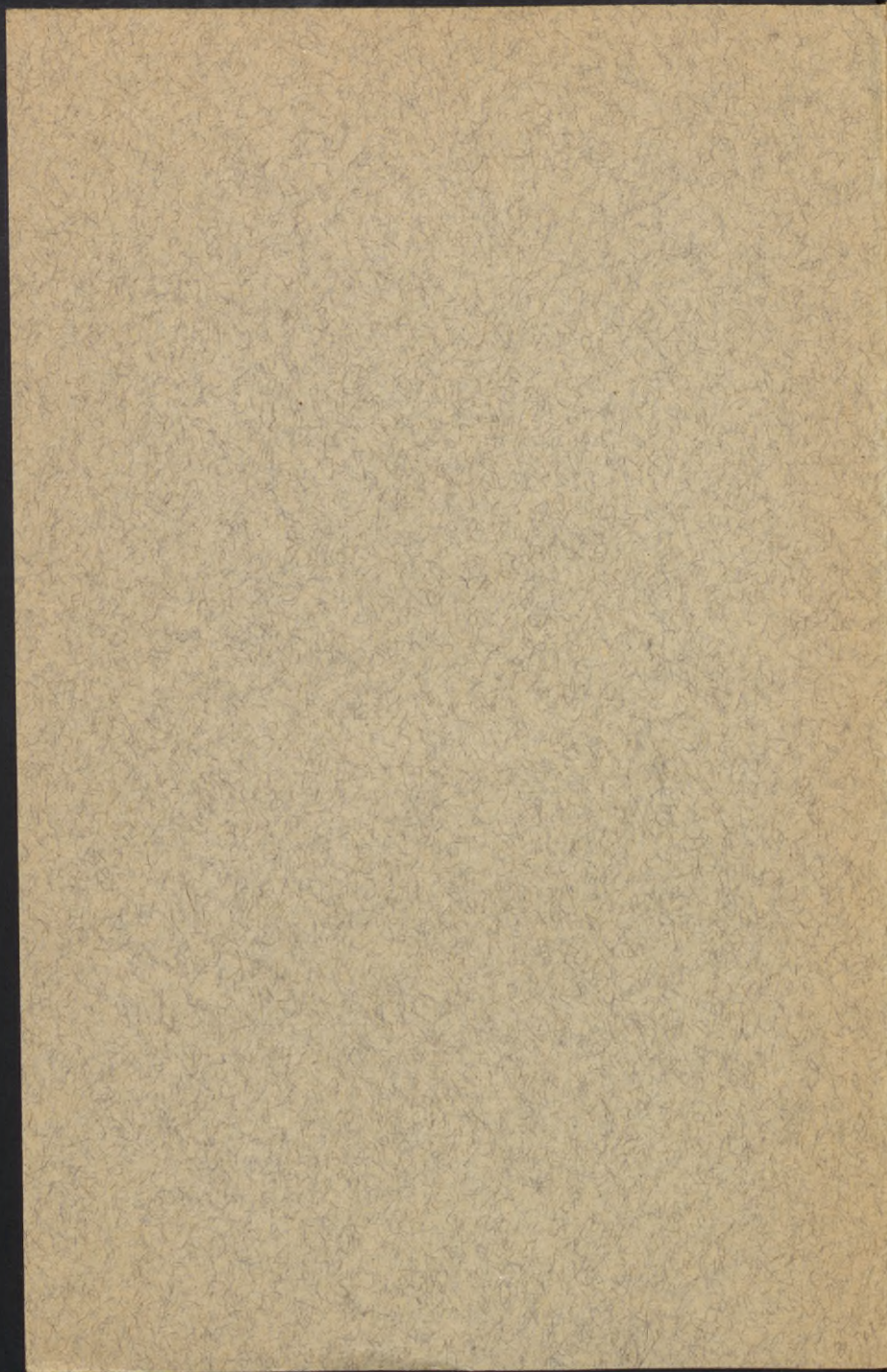
(En) Mylbergh
51

Jacobsson J. Th.

Fam. Andersson förr och nu.

1884

(In) Nyländ

FAMILJEN ANDERSSON

FÖRR OCH NU.

POEM

AF

J. TH. JACOBSSON.

(Eftertyck förbjudes.)

* N. 49
661

STOCKHOLM.
FÖRFATTARENS FÖRLAG.

Pris: 10 öre.

Hos **J. Th. Jacobsson**, Stockholm, samt hos de fleste bokhandlare i Sverige, finnas att tillgå:

Tempelklockan. Nykterhetssånger vid Goodtemplarmöten, fester och andra högtidliga tillfällen. 1:sta häft. . . . . à 25 öre.

Bibliotek för nykterhetsvänner, innehållande:

Berättelser, poem och anekdoter, I & II häft. à 25 »

David och Goliat, poem . . . . . à 10 »

Den stora festen i Abdera, poem . . . . . à 10 »

Goodtemplarnes fabrik och Krögarens fabrik
eller **Spindeln och flugan, tvenne poem** à 10 »

I Parti lemmas hög rabatt.

I.

Förr.

Jag förr i tiden nästan alltid hade
Uti min ficka några slantar kvar,
Till dess jag äfven dessa troget lade
På krogens disk, ty trogen kund jag var;

Så måste jag ånyo ut och streta,
För att i fickan åter få en slant,
Men om jag icke orkade arbeta
Så fick jag stundom ock ett rus mot pant.

Jag hade hört en röst af ett orakel,
Hvars eko spreds kring hela Sveriges land;
Den stundom tycktes vara blott spektakel
Men *smittade* och troddes ock ibland.

Förförisk ljud den bland de leder djupa,
Att tvifla hörde ej till goda ton:
»Arbetare, om du kan duktigt supa,
Du skall på gamla dagar få pension.»

»Arbetare» jag var och kunde supa:
Beviset ständigt jag på näsar bar;
Jag tänkte då: »ja, om jag ock skall stupa
I denna strid, jag har pensionen kvar.

Så blef ock jag en länk i gyllne ringen
Och skydde *stundom* hvarje vanlig krog,
Men det som fanns i krogen skydde ingen,
Ej heller jag — nej hem jag krogen tog.

Jag hade ock en ring — förlofningsringen,
Som Hanna gaf mig i min lyckas tid —
Men den försvann, hvarthän det vet dock ingen
Om ej pantlånarn som bor här bredvid.

Snart blef jag mycket anspråkslös och ringa;
Jag sade: »gull ej annat är än mull;
Den fattige kan ej så högt sig svinga,
Han är förtryckt, det är de rikes skull.»

Så blef jag ond på grefvar och baroner,
Regering, styrelser af alla slag
Och bränvinsbolag, krögarepatroner,
Dock med ett enda litet undantag.

Jag sade: »den som skall pension mig gifva
Han är och blir min trogne bundsförvandt;
Den menskovännen vill jag trogen blifva;
Hans bref är tryckt, och allt som trycks är sannt.

Så går jag nöjd i trasig rock och vankar,
I stukad hatt och gamla sneda skor.
Vet ej af högmod, men då mina tankar
Till banken gå, då är jag rik och stor.

Man sagt att jag Goodtemplar borde blifva,
Men jag har läst, att »de ha 'intet mål»
Och att ej någon bör dertill sig gifva,
Som icke dricker mera än han tål.

Och jag är *måttlig*, har ej kunnat märka
Att måttet är för stort det minsta grand;
Ty se, mitt mått är gjordt af guttaperka
Och vexer med begäret efter hand.

Man sagt: »det kostar lika mycket pengar
Att bli Goodtemplar som att ta' en tår;
Och *frie män* behöfva ej bli drängar
Åt 'Öfversten' som dessa pengar får.

De granna banden och de blanka stjernor
Och kafferepen med musik och sång,
Man säger att det skadar svaga hjernor
Långt mer än punsch och bränvin mången gång.

Allt är blott *humbug*, utan all valuta;
Ett sätt att pengar ifrån folket dra.
Långt bättre då *den goda gåfvan* njuta»
Så talte rösten; — krögan ropte: *bra!*

Det var en morgon då jag hårdt fick slita,
Till följd af sista nattens dryckeslag.
Jag sade: »Hanna, gif mig en bit krita,
Ty jag skall räkna min pension i dag.»

Jag kritan tog och skref och skref och tänkte:
»Är det väl möjligt, summan re'n så stor;
Pensionens insats, som jag krögarn skänkte?»
Och i min själ en ljusets flamma for.

»Nu är det nog, den är för dyr, pensionen;
Jag har satt in min egendom, min kraft,
Familjens lycka, friden, religionen
Och allt hvad kärt och dyrbart här jag haft.

Jag skall en del dock ännu återvinna
Och finna trefnad i mitt ringa tjäll.
Jag vill mig ej ett ögonblick besinna:
Jag blir Goodtemplar än i denna qväll.»

De granta banden och de blanka stjernor
Och kaffet med smak och sarg
Män säger att det skadar svaga hjernor
Långt mer än punch och bärnvin många gång

Allt är blott vatten, utan all värde;
Ett sätt att pengarna följa där
Långt bättre än vad vatten gilla
Så talte resten; — frågan röptes där

Det var en morgon då jag här till fick alla
Till följd af sista nattens dyvelslaga
Jag sade: »Hanna, gif mig en bit krita
Ty jag skall räkna min pension i dag.»

II.

Nu.

Så sagt och gjordt: jag är nu en i hären;
Ej träl men stridsman för ett herrligt mål:
Att kämpa mot lasten och begären,
Med sanningen — ej med ett svärd af stål.

Jag redan funnit bästa sättet vara
Att spara sjelf och ge mig sjelf pension;
Åt krögarn har ej mer jag lust att spara,
Ty på hans löften jag förlorat tron.

Väl är det sannt att pengar gå och komma,
Och mången slant har jag måst gifva ut;
Ty dem jag fordom hade i min »lomma»,
De synas ha för alltid tagit slut.

Jag knappt en vecka fick Goodtemplar vara
Förrn jag fick ut med pengar, ett tu tre;
Ty »snål» jag blef, jag började att spara
Och köpte mig en präktig portmonnä.

Ännu en tid, och börsern ville spricka:
Jag måste ut att sedlar vexla få,
Och snart jag måste tvenne kronor skicka
För att en plånbok köpa mig också.

Och jag, som förr så trasig kunde vandra,
Ja, stundom ödmjukt kröp på fyra oek,
Jag skulle nu gå upprätt liksom andra
Och måste köpa både hatt och rock.

Då förr jag kunde utan klagan vanka
Med blott galoscher eller gamla skor;
Jag måste *sprätta* nu med stöflar blanka,
Ja tänk, hvad men'skans högfärd kan bli stor.

Från grannen fick jag igenlösa ringen,
Fast den blef dyr, den är nu dubbelt kär,
Och säkert är det vid vår gata ingen
Så glad och lycklig som min Hanna är.

Hon var, som jag, så anspråkslös i kläder
Och kunde knappt till kyrkan våga ut;
Men nu vi vandra ut i alla väder,
Och pojken med, ty han fått ny syrtut.

Hon är så fin uti den nya hatten,
Och kappan kostar kronor tjugosju,
Nu hviska grannar, barn, ja sjelfva katten:
Se, madam Andersson har blifvit fru!

1001851119

